

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola, Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

3. Februarii. Quibus in domibus suda semper, & immota dominatur tranquillitas, ibi multùm sit, nisi vitia nidulentur. S. Ignat. apud Bart. l. 3. §. 36.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

bunt commentario. Vidisse, dedicisse est.

In arena prius se exerceat miles, qui certum cupit ictum intentare; malè discitur inter pericula, & nimia sui fiducia serò nimis damnatur.

Animæ pericula & plura, & graviora sunt corporeis. Alios salvaturus se ne perdat, præsidis eget validioribus. Inter malos non fieri malum, nec trahere à lue infectis contagionem, artis est nec obvix, nec vulgaris.

Ordinata, si vera, est charitas; sua prius, quàm aliorum lucra respicit, nec ullum præ se cupit esse sanctiorem; nam, si nemo dat, quod non habet, quî spiritu vacuus hoc alios replebit?

3. Februarii.

Quibus in domibus suda semper, & immota dominatur tranquillitas, ibi multum sit, nisi vitia nidulentur. S. Ignat. apud Bart. l. 3. §. 36.

Nihil infelicius constanti felicitate. Ut terra nullo concisa vomere, aut ligno-
nibus agitata nihil nisi lolia, sic longa prosperitas vitia nutrit. Continua namque prosperitas emollit animum, virtutis studium labefactat.

Plus.

Plures deliciis, quàm adversis, abundantantiâ, quàm fame, blandienti fortunâ, quàm adversâ perierunt. Ærumnis alitur felicitas. Nemo censendus est miser, qui miseriâ suâ contentus vivit.

Quid si prospero, quem constanter experiris, rerum successu hinc merita tua solvat cœlum, ne sit, quod accipias in futuro? Hæc sanè, si ulla, infelicitas est maxima, æternæ felicitatis spe privari.

Si duplex cœlum sperare præsumptuosum est; quis hinc appetat rosis coronari, si spinas in æternitate timere debeat? Hinc ure, hinc seca. Qui nihil patitur, patietur.

4. Februarii.

Malè ponitur in precum assiduitate studium, quod in domandis affectibus collocandum erat. S. Ignat. vitæ l. 3. §. 12.

Affectibus vis & vigor tollendus est, ne nocere possint. Ut non satis est rondere senticeta, nisi eradicentur; inobservata germinabunt: ita vitia, nisi validi virtutis manu stirpitis evellantur, semper creabunt periculum.

Nec partem secare cupiditatis est satis omninò extinguenda. Ut fera vulnerat